

Karjalan Sivistysseura ry

HUOMIONOSOITUKSET PERUSTELUINEEN (11.4.2026)

KUNNIAJÄSENET

Ville Rohkimainen

Ville Rohkimainen on kaikkien Pohjois-Suomen karjalaisten tuntema Vienan perinteen monipuolinen taitaja ja vaaliija. Lukemattomat ovat ne tilaisuudet, joissa on saatu kuulla Villen spontaanisti lausumia, äidiltään oppimia kansanrunoja. Tai hän on esitellyt suvussaan kulkenutta *sumtšaa*, laukkukauppiaan nahkalaukkua, joka on 1800-luvulta alkaen nähnyt monet Suomen ja Vienan tiet. Ville on myös vuosittain käynyt Oulun yliopiston karjalan kielen alkeiskurssilla ja Kalevala-kurssilla puhumassa opiskelijoille vienankarjalaa. Harva 90-vuotias kohtaa niin taitavasti kaikenikäiset ja johdattaa heitä karjalaisen kulttuurin pariin. Ville Rohkimainen on myös alusta saakka ollut vuonna 1992 Oulussa perustetun Pohjois-Viena-Seuran keskeisiä aktiiveja. Seuran aloitteesta pystytetyt matkamiehen ristit Oulujoen hautausmaalla ja Maikkulan entisen pakolaishuoltolan pihalla ovat Villen näkyviä kädenjälkiä.

Pekka Laaksonen

Pekka Laaksonen on tehnyt pitkän uran kansanrunouden ja perinteen tutkimuksen parissa. Hän työskenteli Suomalaisen Kirjallisuuden Seurassa vuodesta 1968, kansanrunousarkiston johtajana vuosina 1975–2004. Pekka on tehnyt Lönnrotin ja Inhan jalanjäljillä lukuisia matkoja Vianaan, joitakin yhdessä Karjalan Sivistysseuran väen kanssa.

Pekka oli mukana *Karjalan Heimon* toimitusneuvostossa 2008–2012. Kun neuvoston vastuualuetta laajennettiin ja muodostettiin julkaisutoimikunta, pyydettiin Pekka mukaan. ”Joo, voin mä tän vuoden olla”, hän lupasi ja oli mukana vuoteen 2024 saakka. Pekka on ideoinut useita Karjalan Sivistysseuran julkaisuja ja oli mukana teosten toimittamisessa. Mainittakoon näistä muun muassa A. V. Ervastian [Suomalaiset Jäämeren rannalla – Matkamuistelmia 1884](#), [Sielunpaloa ja toimintaa. Karjalan Heimo – sata vuosikertaa](#) -antologia sekä [Paikkarin torpan Elias](#).

Kun KSS päätti julkaista [Kal’evalan vienankarjalaksi](#) vuonna 2015, oli Pekka Laaksoella merkittävä rooli, erityisesti eepoksen kuvituksen suhteen. Hän otti esille Vitali Dobrininin, joka oli 1990-luvulla maalannut kalevalaisia aiheita. Pekan ehdotuksesta matkattiin Kostamukseen katsomaan, löytyisikö teoksia riittävästi. Kyllä niitä löytyi, ja Pekka teki yhdessä Sennin kanssa ehdotuksen teosten käytöstä kuvituksessa. Tuloksena oli upeasti kuvitettu Kalevala vienankarjalaksi.

Senni Timonen

Senni Timonen on tehnyt pitkä työuran Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkiston tutkijana. Vuonna 2004 hän väitteli tohtoriksi kalevalamittaisesta kansanlyriikasta. Kerrotaan legenda, että Kirjallisuuden Seurassa levitetään punainen matto, kun Senni saapuu taloon. Näin tapahtuu myös Karjalan Sivistysseurassa, jonka hallitukseen Senni kuului parikymmentä vuotta vuosina 2005–2024. Siinä ohessa hän on toiminut muun muassa Karjalan Heimon toimitusneuvostossa, lehden oikolukijana ja seuran julkaisutoimikunnassa.

Senniä on luonnehdittu innostavaksi ohjaajaksi, mainioksi tutkimuskumppaniksi ja hienovaraiseksi kriitikoksi. Nämä piirteet ovat nähtävissä myös hänen työskentelyssään Sivistysseurassa. Senni on osallistunut lukuisien julkaisujen toimittamiseen erilaisissa rooleissa. Hänen asiantuntemustaan on hyödynnetty erityisesti silloin, kun on tarvittu syvällistä karjalaisuuden ja Kalevalan tuntemusta. Senniä tarvittiin esimerkiksi suunniteltaessa [Kal’evala vienankarjalaksi](#) -kirjan kuvitusta. Viimeisimmäksi Senni on toimittanut julkaisuksi Vasili Keynään 1930-luvulla kirjoittaman [Piirteitä Itä-Karjalan venäläistytämishistoriasta](#).

Kunniajäsenyyden lisäksi Senni Timoselle myönnetään myös ansiomerkki.

ANSIOMERKIT

Seppo Kannelsuo

Seppo Kannelsuo on toiminut Vuokkiniemi-seuran hallituksessa vuodesta 2011 lähtien. Hän on käynnistänyt ansiokkaasti erilaisia karjalaista kulttuuria tukevia hankkeita, kuten Vaassilan kivi -reitän parannus Vuonnisessa, Elias-veneiden kunnostus Vuokkiniemen kylätalolle, Matkamiehen risti laukkurina murhatun sukulaisen Lukan muistopaikalle Viitasaarelle ja Vuokkiniemen kirkon kunnostushankkeen varainkeräys. Seppo on isänsä puolelta Vuonnisen Bogdanoffeja, juuret osoittautuvat menevän Vaassila ja Hilppa Karjalaiseen. Setä Grigori (Risto) Bogdanoff oli punapartisaanina, keräsi kansanrunoutta ja opiskeli Moskovan ja Leningradin yliopistoissa. Seppo kuuluu myös Vienan Karjalassa ovat juureni - sukututkimusryhmään.

Ilja Solomeštš (Ilya Solomeshch)

Ilja Solomeštš työskenteli Petroskoin yliopistossa historian apulaisprofessorina ja dosenttina vuosina 1992–2023. Hän on erikoistunut Pohjoismaiden historiaan, Venäjän ja Suomen välisiin suhteisiin sekä historiantutkimuksen historiaan. Ilya on tutkinut ja esitelmöinyt muun muassa Sivistysseuran Studia Generalia -luennoilla, miten Suomen ja Venäjän suhteita on tutkittu ja käsitetty eri aikoina ja lisännyt ymmärrystämme Venäjän ja Neuvostoliiton historiapolitiikasta ja -käsitteistä.

Ilja oli keskeisesti mukana, kun suunniteltiin molemminpuolista historian ymmärtämiseen ja popularisointiin tähtäävää hanketta ”On monta eri Karjalaa”. Yhteistyökumppaneina olivat Karjalan Sivistysseura, Petroskoin valtionyliopisto ja Karjalan tasavallan tiedekeskus. Osana hanketta käynnistyi julkaisusarja ”Karjala matkamiesten ja tutkijoiden silmin”, sekä yhteistyönä tuotetut historiateokset, Elena Usachovan [Itä-Karjalan pakolaiset – Tie kotiin](#) sekä Irina Takalan [Taistelua ja kuolemaa – Neuvosto-Karjalan suomalaiset 1920–30-luvuilla](#). Ilja oli mukana

monessa näistä eri tavoin, luomassa hankkeen konseptia, taustalla, kääntämässä ja merkittävänä tietolähteenä.

Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa ajoi tinkimättömän tutkijan jättämään Petroskoin ja muuttamaan isänsä kotimaahan Liettuaan.

Timoi Munne

Timoi Munne on näyttämötaiteilija, muusikko, sanoittaja, kirjailija ja karjalan kielen elvyttäjä. Hän on työskennellyt mm. Petroskoin kansallisessa teatterissa 1990-luvulla sekä eri teatterilavoilla ympäri Suomea. Timoin karjalan kielen oppaana on toiminut muusikko Santtu Karhu, jonka kappaleita Munne on sanoittanut. Timoi on käsikirjoittanut ensimmäisen Suomessa tehdyn karjalankielisen ammatillisen teatterimonologin [Unis da mierol](#), jota hän on esittänyt eri puolella Suomea 2020-luvulla. Monologi on tehnyt tunnetuksi karjalankielisten evakkojen kokemuksia. Yhdessä Natalia Giloevan kanssa hän on kirjoittanut karjalan kielen ansasanoja käsittelevän teoksen [Pertii ruokin Mattii panen](#) (KSS 2025). Timoi käyttää ja kehittää karjalan kieltä aktiivisesti ja ansiokkaasti.

Tuomo Kondie

Tuomo Kondie on väitöskirjatutkija, kieliaktivisti ja karjalan kielen elvyttäjä, joka on tuonut karjalan kieltä ja karjalaisuutta esiin sosiaalisessa ja perinteisessä mediassa jo yli 10 vuoden ajan. Hän on ollut aktiivisesti luomassa keskustelua karjalan kielen laillisesta asemasta ja moninaisemman karjalaisuuden tunnettuudesta Suomessa. Tuomon aktivismin myötä esimerkiksi Kalevalan karjalaiset juuret, alkuperä ja kipukohdat suomalaisuuden kanssa tunnetaan paremmin. Tuomo oli yksi Karjalazet Nuoret Suomes -yhdistyksen perustajajäsenistä ja toimi useita vuosia yhdistyksen puheenjohtajana. Väitöskirjassaan hän tutkii identiteetin, yhteisön ja motivaation käsitteitä karjalan kielen ja kulttuurin elvytyksen kontekstissa.

Niko Tynnyrinen

Niko Tynnyrinen on karjalan kielen yliopisto-opettaja, kielen elvyttäjä, kääntäjä sekä väitöskirjatutkija. Niko on toiminut ansiokkaasti karjalan kielen hyväksi muun muassa Itä-Suomen yliopiston karjalan kielen elvytyshankkeen koordinaattorina ja Kotuksen karjalan kielen asiantuntijatyöryhmän jäsenenä. Lisäksi hän on toiminut vuonna 2025 julkaistun karjalan kielen elvytysohjelman pääkirjoittajana. Opetus- ja tutkimustyönsä ohella Niko on Kotuksen karjalan kielen lautakunnan sihteeri. Lisäksi Niko vetää nuorten paginpertiä Joensuussa ja on yksi karjalankielisen [Kielikeitinpiirai](#)-podcastin pitäjistä. Hänen väitöskirjansa käsittelee karjalaksi kääntämistä ja kääntämisen aikana luotua uudissanastoa kielenelvytyksen keinoina.

Elena Rapa

Elena Rapa on eteläkarjalan tuntiopettaja, karjalan kielen elvyttäjä ja kieliasiantuntija Itä-Suomen yliopistossa. Opetustyönsä ohella hän tekee tutkimusta karjalan kielen verkkosanakirjahankkeessa sekä käännöstöitä eteläkarjalaksi. Elena kuuluu myös tammikuussa 2026 työnsä aloittaneeseen Kotimaisten kielten keskuksen Karjalan kielen lautakuntaan ja on yksi karjalankielisen [Kielikeitinpiirai](#)-podcastin tekijöistä. Hän on ansiokkaasti edistänyt eteläkarjalan näkyvyyttä, opetusta ja käyttöä.

Miikka Häkki

Miikka Häkki on aktivisti ja kielen elvyttäjä, joka on tehnyt karjalan kieltä ja karjalaista kulttuuria tunnetuksi erityisesti nuorelle sukupolvelle sosiaalisen median alustoilla. Hän aloitti Karjala-aktivisminsa TikTok-sovelluksessa vuonna 2020 ja on aktiivisesti siitä lähtien lisännyt tietoisuutta karjalaisista omana kansanaan ja suomalaisuudesta erillisenä identiteettinä. Lisäksi Miikka on toiminut aktiivisesti Karjalazet Nuoret Suomes -yhdistyksessä. Hän on ansiokkaasti lisännyt karjalan kielen ja karjalaisten näkyvyyttä sekä keskustelua moninaisesta karjalaisuudesta Suomessa, suomalaisella mediakentällä ja perinteentutkimuksessa. Miikka on yksi karjalankielisen [Kielikeitinpiirai](#)-podcastin tekijöistä.

Senni Timonen

Senni Timonen on tehnyt pitkä työuran Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkiston tutkijana. Vuonna 2004 hän väitteli tohtoriksi kalevalamittaisesta kansanlyriikasta. Kerrotaan legenda, että Kirjallisuuden Seurassa levitetään punainen matto, kun Senni saapuu taloon. Näin tapahtuu myös Karjalan Sivistysseurassa, jonka hallitukseen Senni kuului parikymmentä vuotta vuosina 2005–2024. Siinä ohessa hän on toiminut muun muassa Karjalan Heimon toimitusneuvostossa, lehden oikolukijana ja seuran julkaisutoimikunnassa.

Senniä on luonnehdittu innostavaksi ohjaajaksi, mainioksi tutkimuskumppaniksi ja hienovaraiseksi kriitikoksi. Nämä piirteet ovat nähtävissä myös hänen työskentelyssään Sivistysseurassa. Senni on osallistunut lukuisien julkaisujen toimittamiseen erilaisissa rooleissa. Hänen asiantuntemustaan on hyödynnetty erityisesti silloin, kun on tarvittu syvällistä karjalaisuuden ja Kalevalan tuntemusta. Senniä tarvittiin esimerkiksi suunniteltaessa [Kal'evala vienankarjalakši](#) -kirjan kuvitusta. Viimeisimmäksi Senni on toimittanut julkaisuksi Vasili Keynään 1930-luvulla kirjoittaman [Piirteitä Itä-Karjalan venäläistyttämishistoriasta](#).